

ΕΤΟΣ 58ον

27 Ιουλίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 26 (2978)

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Τῆ θριαμβευτική νίκη καί τήν ἀδιαμφισβήτητη κυριαρχία τοῦ Θεοῦ πάνω στίς ἀντίθεες δυνάμεις παρουσιάζει ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή μέσα ἀπό τό θαῦμα τοῦ Χριστοῦ στούς δαιμονισμένους τῶν Γεργεσινῶν. Τό περιστατικό αὐτό ἀναδεικνύει τή θλιωτική δύναμη τοῦ Χριστοῦ, πού ἐλευθερώνει τόν ἄνθρωπο ἀπό τίς δαιμονικές δυνάμεις, οἱ ὁποῖες τόν βασανίζουν, τόν ταλαιπωροῦν καί τόν καταδυναστεύουν.

Ὁ Χριστός καί οἱ δαιμονισμένοι

Ἡ κατάσταση τῶν δαιμονισμένων ἦταν φρικτή καί ἐξαιρετικά τραγική. Ἐμφανίζονται κοινωνικά ἀπροσάρμοστοι, ἐφόσον ἔμεναν στά μνήματα, θεωρούμενοι ἀπό τοὺς ἀνθρώπους «χαλιεποὶ λίαν», δηλαδή πολὺ ἐπικίνδυνοι. Καί αὐτό, γιατί κατέχονταν ἀπό τή μανία τῆς ἐπιθετικότητας, «ὥστε μή ἰσχύειν τινά παρελθεῖν διά τῆς ὁδοῦ ἐκείνης», τόσο πού κανένας δέν τολμοῦσε νά περάσει ἀπό τόν δρόμο ἐκεῖνο. Οἱ ἄλλοι Εὐαγγελιστές συμπληρώνουν στίς παράλληλες διηγήσεις τους γιά τό ἴδιο γεγονός καί ἄλλα χαρακτηριστικά τῶν δυστυχισμένων αὐτῶν ἀνθρώπων. Μᾶς λένε, ῥοιπὸν, ὅτι εἶχαν ἐσωτερική διάσπαση τῆς προσωπικότητάς τους: «ἡγεῶν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσμεν», τό ὄνομά μου εἶναι ἡγεῶν, γιατί εἴμαστε πολλοί (Μκ. 5,9). Πράγματι, οἱ δαιμονικές δυνάμεις διαιροῦν καί διασποῦν τόν ἄνθρωπο. Τόν ἀπομακρύνουν ἀπό τόν Θεό καί κομματιάζουν τήν ὕπαρξή του. Ὁ ἄνθρωπος γίνεται μᾶζα πού κυριαρχεῖται ἀπό ἀνεξέλεγκτες δυνάμεις. Ἀλλῆ καί ἡ τάση τῆς αὐτοκαταστροφῆς ἀποτελεῖ ἓνα ἀκόμη σύμπτωμα τῶν δαιμονισμένων: «κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις», κατακοβόταν μέ πέτρες (στ. 5). Αὐτό σημαίνει ὅτι καθετί πού ὑποτάσσεται στή δαιμονική δύναμη διαλύεται καί καταστρέφεται, ἀπό τό ἀνθρώπινο πρόσωπο μέχρι καί τὰ ζῶα στά ὁποῖα, μόλις μῆκαν οἱ δαίμονες σκόρπισαν τόν ὄλεθρο.

Ὁ Χριστός ἦρθε, βέβαια, στόν κόσμο, γιά νά λύσει τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. η' 28-34, θ' 1)

Οι δαιμονισμένοι Γεργεσσηνοί

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσσηνῶν ὑπήνησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν, λέγοντες· Τί ἡμῖν αὐτῶν σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἤλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξεληθόντες, ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. Οἱ δὲ βόσκοιτες ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτόν, παρέκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὄριων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

Θά μπορούσε νά τονισθεῖ ὅτι ἡ δαιμονοπληξία καὶ οἱ ψυχικὲς ἀσθένειες συνδέονται πιό καθαρά μέ τό γεγονός τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς παρουσίας τοῦ κακοῦ στόν κόσμον. Κάποιες φορές ὅλα αὐτά παρουσιάζονται σάν μιά προσωπική ἐχθρική δύναμη πάνω στόν ἄνθρωπον, πού δηλητηριάζει τή ζωή του καὶ δημιουργεῖ μιά μορφή κυριαρχίας ἐπάνω του. Σέ μιά τέτοια ἀνθρώπινη συμφορά καὶ ἀπόγνωση φαίνεται καθαρά ἡ κυριαρχία καὶ ἡ καταδυνάστευση τοῦ διαβόλου.

Σύγχρονες μορφές δαιμονισμοῦ

Ἀπό τόν ὀρθολογιστή ἄνθρωπον τῶν καιρῶν μας τίθεται ἓνα ἐρώτημα πού προκαλεῖ τή χριστιανική μας συνείδηση. Εἶναι δυνατόν στήν ἐποχή τῆς καταπληκτικῆς προόδου καὶ ἀνάπτυξης, τῶν πρωτοφανῶν τεχνολογικῶν ἐπιτευγμάτων καὶ ἐπιστημονικῶν ἀλημάτων νά μιλήμε ἀκόμη γιά δαίμονες καὶ δαιμονισμένους; Ὁ θετικιστής ἄνθρωπος δέν συμμερίζεται πλέον τίς ἀντιλήψεις ἄλλων ἐποχῶν, πού θεωροῦσαν τήν ἀρρώστια ἐπήρεια τῶν πονηρῶν πνευμάτων. Ἀλλῆ ἀποιοῦ ἀμφισβητεῖ τήν ὑπαρξη τοῦ διαβόλου καὶ τήν ἀρνητική καὶ φθοροποιοῦ ἐπίδρασή του στή ζωή μας, ἄς μήν ξεχνᾷ τόν στίχο τοῦ ποιητῆ πού λῆει ὅτι «ἡ πιό πετυχημένη πονηριά τοῦ διαβόλου εἶναι νά μᾶς πείθει ὅτι δέν ὑπάρχει». Σίγουρα, δέν θά βροῦν τόν διάβολο ὅσοι τόν ψάχνουν ἀκόμη στίς τερατόμορφες παραστάσεις ἄλλων ἐποχῶν, γιά νά τοῦς φοβίσει καὶ νά τοῦς τρομάξει.

Δυστυχῶς, ὅμως, αὐτός ὑπάρχει καὶ κρύβεται πάντοτε μέσα στή δύναμη τοῦ πολύμορφου κακοῦ πού μᾶς βασανίζει καὶ μᾶς ταλαιπωρεῖ, πού μᾶς τυραννᾷ καὶ μᾶς καταδυναστεύει. Ὁ ἀδιάφορος πνευματικά ἄνθρωπος, ἀνυποψίαστος στήν παρουσία τοῦ διαβόλου καὶ εὐάδωτος στήν πανουργία του, πα-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, τὸν προϋπάντησαν δύο δαιμονισμένοι, οἱ ὅποιοι ἐβγαίνουν ἀπὸ τὰ μνημεῖα, πολὺ ἐπικίνδυνοι, ὥστε κανεὶς δὲν ἦτο δυνατόν νά περάσῃ ἀπὸ τὸν δρόμον ἐκεῖνον. Καί ἐφώνησαν, «Τί ἔχεις μαζί μας Ἰησοῦ, γιὰ τοῦ Θεοῦ; Ἥλθες ἐδῶ προῶρως γιὰ νά μᾶς βασανίσῃς;». Μακρὰ ἀπὸ αὐτοῦς ἦτο μία μεγάλη ἀγέλη ἀπὸ χοίρους, πού ἔβροσκον. Καί οἱ δαίμονες τὸν παρακαλοῦσαν καί ἔλεγαν, «Ἐάν μᾶς διώξῃς, ἄφησέ μας νά πᾶμε εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων». Καί αὐτὸς τοὺς εἶπε, «Πηγαίνετε». Αὐτοὶ δὲ ἐβγῆκαν καί ἐπῆγαν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καί ὀλοκλήρῃ ἡ ἀγέλη κατακρημνίσθη εἰς τὴν θάλασσαν καί ἐχάθη εἰς τὰ νερά. Οἱ δὲ βοσκοὶ ἔφυγαν καί ὅταν ἦλθαν εἰς τὴν πόλιν, τοὺς τὰ εἶπαν ὅλα διὰ τοὺς δαιμονισμένους. Καί ὅλη ἡ πόλις ἐβγῆκε εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰησοῦ καί ὅταν τὸν εἶδαν, τὸν παρεκάλεσαν νά φύγῃ ἀπὸ τὰ σύνορα τους. Καί ἐμπῆκε εἰς πλοιάριον, ἐπέρασε ἀπέναντι καί ἦλθεν εἰς τὴν δικὴν του πόλιν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ρασύρεται. Ἐδῶ ἡ ποικιλία τῶν μορφῶν καί τῶν εἰδῶν, τῶν περιπτώσεων καί τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ δαιμονικοῦ στοιχείου στή ζωὴ μας εἶναι κραυγαλέα. Ἡ οὐσία τοῦ δαιμονικοῦ στοιχείου εἶναι ἡ ἄρνησις τῆς ζωῆς, ἡ καταστροφή καί ὁ μηδενισμὸς τῆς. Ὅ,τι ἐκμηδενίζει τὴ ζωὴ εἶναι ψέμα. Ἐδῶ ἀνήκει ὁ διάβολος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀνθρωποκτόνος καί «ὅταν λαλή τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστὶ καί ὁ πατήρ αὐτοῦ», ὅταν λέει ψέματα ἐκφράζει τὸν ἑαυτό του, γιὰτί εἶναι ψεύτης καί πατέρας τοῦ ψεύδους (Ἰω. 8,44). Ἡ βία, τὸ μῖσος, ἡ αὐτοκαταστροφή, τὸ παράλογον τῆς ζωῆς, ἡ σύγχρονη εἰδωλοπατρία εἶναι μορφές δαιμονισμοῦ στή ζωὴ μας, γιὰ νά μὴν ἀναφερθοῦμε στίς φανερές καί κραυγαλέες ἐκδηλώσεις τοῦ διαβόλου, πού, ἂν καί ἀλλιάζουν μορφή, παραμένουν πάντα στήν οὐσία ἴδιες, σατανοπατρία, μαγεία, μαντεία καί ἄλλα παρόμοια.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὅ,τι εἶναι ἡ ζωὴ καί προάγει τὴ ζωὴ εἶναι ἀλήθεια. Μὲ αὐτὴν τὴν ἔννοια ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωὴ. Δὲν φθάνει, ὅμως, μόνο νά ἀναγνωρίσουμε τὴ δύναμή Του (αὐτὸ τὸ ἔκαναν καί οἱ δαίμονες), ἀλλὰ νά αισθανθοῦμε τὴν ἀγάπην Του καί νά ἀνταποκριθοῦμε σέ αὐτήν, γιὰ νά ζήσουμε καί νά σωθοῦμε. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Ν.Κ.

Ἀπὸ τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Ἡ ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΙΩΑΝΝΗ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ

† Ἐπισκόπου Χριστοδούλου Ἡλ. Μουστάκα, Μητροπολίτου πρ. Αὐλῶνος
(Σχῆμα 17x11, σελ. 120).

27 Ιουνίου 2010: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ,
Σαμψών όσιού του Ξενοδόχου (†530).
Ήχος: δ΄ – Έωθινόν: Ε΄ – Άπόστ.: Ρωμ. ι΄ 1-10 – Εύαγγ.: Μτθ. ν΄ 28-θ΄ 1.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 4 Ίουλίου, ΣΤ΄ Ματθαίου.
Άπόστολος: Ρωμ. ιβ΄ 6-14 – Εύαγγέλιον: Μτθ. θ΄ 1-8.

Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης

ΣΥΜΕΩΝ ΚΟΥΤΣΑ

ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ, τόμοι Α΄ καί Β΄

Κείμενο – μετάφραση – έρμηνευτικά σχόλια

(σχήμα 14Χ21, σελ. 396 καί 416)

Οί Άπόστολοι –όπως καί τά Εύαγγέλια– μās αναγγέλλουν τήν έλευση τής Βασιλείας του Θεοῦ. Εύαγγελίζονται τό μήνυμα τής έν Χριστῷ σωτηρίας. Καί καλοῦν ὅλους μας, «πάντα τά ἔθνη», νά γνωρίζουμε προσωπικά τόν Χριστό καί τή δύναμη τής Άναστάσεως Του. Παράλληλα, μās προσκαλοῦν νά γίνουμε κοινωνοί τών παθημάτων Του, πού σημαίνει νά ζήσουμε κατά τό Εύαγγέλιό του καί νά ἀκολουθήσουμε τόν «ὑπογραμμόν» βίου πού Έκεῖνος μās ἄφησε.

Ἡ Άποστολική Διακονία κυκλοφορεῖ τήν πολύ χρήσιμη αὐτή έρμηνευτική έργασία του λόγιου Ἱεράρχου κ. Συμεών, ὥστε νά δώσει σέ πιστούς καί σέ κληρικούς τή δυνατότητα μιάς σφαιρικής κατανοήσεως του ὅλου περιεχομένου του ἀναγνώσματος. Αὐτό επιτυγχάνεται μέ τήν παράθεση του πρωτοτύπου κειμένου ἀριθμημένου κατά στίχους, τή μετάφρασή του στή νεοελληνική, μιά σύντομη εισαγωγή γιά κάθε περικοπή, τήν κατά στίχον έρμηνεία καί τόν επίλογο - σχόλιο, πού ἀναφέρεται σέ κάποιο στίχο ἢ λέξη τής περικοπής, καί πού ἀποβλέπει στήν πνευματική οἰκοδομή του ἀναγνώστη.

Στό νέο Πρόγραμμα του Ραδιοφωνικού Σταθμοῦ τής Έκκλησίας τής Ελλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «Γνωριμία μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη», στίς 16:00

2) «Τή μουσική τών ἀγγέλων» (Βυζαντινή μουσική) στίς 17:00

3) «Τήν ιστορία μας» στίς 21:30

4) «Τό τραπέζι τής Κυριακῆς» (κάθε Κυριακή) στίς 12:00.

5) «Μεγάλα ἀφιερώματα: σέ ἁγίους καί ἥρωες» (κάθε Κυριακή) στίς 22:00-00:00. Περισσότερα: www.ecclesia.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», έβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τής «Άποστολικῆς Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος». Ἱασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Έκδότις - Διευθυντίς· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τών ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Έκ του Ἵτυπογραφείου τής Άποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr